

žily se na hříbě dosáhnout a pohladit je po jemné srsti.

„No tohle!“ Jule se rozčilením zrychlil dech. Vrazila do hloučku dívek jako rozlícená lvice, která brání své mládě.

„Zbláznily jste se?“ obořila se na ně. „Nikdy jste neslyšely, že narozené hříbě potřebuje klid? A klisna po porodu jakbysmet?“

Několik dívek polekaně ustoupilo.

„Uklidni se,“ zamumlala jedna pátačka. „Nechtěly jsme jim přece ublížit!“

Háček byl v tom, že mezi zvědavci stály i protivy Olivie, Patricie, Friederika a Ariella, kterým byly čarodějky trnem v oku. Ty samozřejmě nemínily vyklidit pole bez boje.

„Jen si na nás nevyskakuj!“ vyštěkla na Julu Patricie. „Odkdy máš celou stáj pronajatou? Můžeme si před boxy stát tak dlouho, jak se nám zachce.“

„Jestli je vaší nejnovější zábavou trčení ve stájové uličce, tak ji laskavě provozujte na jiném místě!“ Jula překypovala vzteky jako tlakový hrnec. „V tomto boxu stojí čistě náhodou moje klisna s čerstvě narozeným hříbětem. A oba potřebují především klid!“

„Pak bys pro ně měla hledat jiné umístění,“ poznamenala Olivie uštěpačně. „Koňský hrádek je internát a ne odchovná stáj pro hříbata. A ty nám nebudeš předepisovat, co tu smíme, či nesmíme dělat!“

„A když už o tom mluvíme,“ nahodila Patricie pokrytecký úsměv, „neplatí náhodou pro hříbata na Koňském hrádku zákaz?“